

Божіїж-тѣ милость. Много врѣмѧ скърили тѣ за това, и ся молили Богу, придружилающа молитви-ты си съ щедры приносы въ Черковж-тѣ, и богатж милостынж на бѣдны-ты, обличающа ся още и да си посвѣтять дѣте-то да служи на Бога, ако имъ го да-де. Господь имъ послушялъ усьрднж-тѣ молитвж, и имъ пратилъ единъ Ангель, да имъ каже, че ще имъ ся роди една благословена дщеря. Прѣдричаніе-то ся сбжджало: Св. Анна родила Прѣчи-стж-тѣ Дѣвж Маријж, коя-то послѣ станжла Майка на Спасителя-Господа, и наша усьрдна Застжница и Посрѣдница прѣдъ Божія прѣстолъ.

Въздвиженіе честнаго и животворящаго креста (на 14-ый Сентемврія). Слѣдъ сниманіе-то на Иисуса-Христа отъ Креста, Іудеи-ти заровили въ землї-тѣ умразныя тоя зарадъ тѣхъ крестъ, та не го знали на кадѣ е, чакъ до IV-ый вѣкъ. Визан-тійскій императоръ, Константинъ Великий, — първый Христиан-скій царь, поискалъ да намѣри тоя Крестъ, на кой-то былъ ра-спинж Спаситель-ть на свѣта. Нему му помогнжла за това май-ка му — царица Елена, коя-то тръгнжла отъ Римъ за въ Пале-стинж, да ся поклони на св. мѣста и да Го намѣри. По съвѣта на тогавашныя Іерусалимскій Патриархъ, Макарія, Св. царица свы-кала сички-ты прѣстарѣлы Іудеи, та и посошили едного отъ по-между си, на имя Іуда, че знаєлъ, по семейственно прѣданіе, дѣ ся намира това Св. дѣрво. Іуда пай-напрѣдъ нещялъ да каже, нѣ слѣдъ като го дѣржѣли 5—6 дена гладенъ, казалъ, че тоя Крестъ былъ на дѣно-то на глубокая ровъ, надъ кой-то отколѣ вече былъ издигнжъ единъ язическій храмъ. Храмъ-ть ся сринжалъ, и подъ него дѣйствително намѣрили въ назухы-ты на землї-тѣ три креста. Оставало сега да ся познае, кой отъ тѣхъ е Крестъ-ть на Госпо-да; зашто-то тѣ и три-тѣ си приличали и были все еднакви. По вѣрж-тѣ на Патриарха, Господь имъ Го открыль чрѣзъ едно чудо, и то — ето какъ: случило ся тогав, та носили единъ мъртвецъ, за да го погребать. Патриархъ-ть заповѣдалъ да го спрѣть, и да турять върху му и три-тѣ креста, — нѣ единъ слѣдъ другы. Два-та отъ тѣхъ туряни на рядъ непоказали никакво дѣйствіе; нѣ ко-ка-то турили още единъ, — мъртвецъ-ть въскръснжалъ, — и тай сички-ти познали, че Той е Животворящій Крестъ на Господа. Щомъ ся расчюло, че ся намѣриль Христовъ Крестъ, струпало ся толкози много народа, що-то нѣсамо не было възможно, да ся